

ประกาศคณะกรรมการบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เรื่อง แนวปฏิบัติการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์
และการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

เพื่อให้การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์ และการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาผู้เข้าสอบ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับข้อสรุปจากการสัมมนาวิชาการ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะบาลศาสตร์ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ คราวประชุมวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะบาลศาสตร์ จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์ และการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ไว้ดังนี้

๑. ก่อนเริ่มการสอบ ประธานกรรมการสอบและคณะกรรมการสอบใช้เวลาประมาณ ๑๕-๓๐ นาที ประชุมสรุปความคิดเห็นของคณะกรรมการสอบเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าแบบอิสระของนักศึกษา โดยพิจารณาในภาพรวมของเนื้อหาสาระในประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ๒) ความครอบคลุมของการทบทวนวรรณกรรม ๓) กรอบแนวคิด ๔) ระเบียบวิธีวิจัย ๕) การเสนอผลการวิจัย และ ๖) การอภิปรายผล แล้วแต่กรณีคือ

๑.๑ กรณีสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ประเด็นการพิจารณาให้เน้นเนื้อหาสาระในหัวข้อ ๑) ถึงหัวข้อ ๔)

๑.๒ กรณีการสอบวิทยานิพนธ์ ให้พิจารณาครอบคลุมทุกหัวข้อ แต่ควรให้ความสำคัญกับหัวข้อ ๕) และ ๖) มากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาผ่านการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์มาแล้ว

๑.๓ กรณีการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ให้พิจารณาทุกหัวข้อตั้งแต่ข้อ ๑) ถึง ข้อ ๖) (ดูรายละเอียดของประเด็นหลักที่ต้องพิจารณาในตารางที่ ๑ แนบท้ายประกาศ)

๒. ประธานคณะกรรมการสอบเชิญให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมฟังการสอบเข้าห้องสอบ จากนั้นประธานฯ แนะนำคณะกรรมการสอบ และแจ้งให้นักศึกษานำเสนอสรุปประเด็นสำคัญของโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ โดยใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที

๓. ภายหลังจากการนำเสนอของนักศึกษา ประธานฯ เชิญกรรมการสอบทุกคน ชักถามนักศึกษาในประเด็นต่างๆ ที่อาจเป็นข้อสงสัยในรายงาน หรือเป็นความรู้ที่นักศึกษาควรทราบ ทั้งนี้ คำถามควรเป็นคำถามที่ชัดเจนและเกี่ยวข้องกับโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ โดยคำถามที่

นักศึกษาตอบไม่ได้ให้ข้ามไปก่อน เว้นแต่เป็นประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องเข้าใจในเบื้องต้นก่อน กรณีนี้ให้กรรมการสอบชี้แนะนักศึกษาตามความเหมาะสม และแนะนำแหล่งค้นคว้าเพื่อให้ นักศึกษาสามารถศึกษาชี้คำตอบเองได้ในภายหลัง และไม่ควรรู้ใช้เวลาเสนอแนะหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากการพิมพ์หรือรูปแบบของรายงานโครงร่างวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าแบบอิสระ แต่ควรมอบรายละเอียดข้อผิดพลาดให้นักศึกษาเพื่อไปพิจารณาแก้ไขเมื่อการสอบเสร็จสิ้นแล้ว

๔. ประธานฯ ควรควบคุมเวลาในการสอบ โดยควรใช้เวลาไม่เกิน ๓ ชั่วโมง สำหรับนักศึกษาปริญญาเอกให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบ แต่ไม่ควรเกิน ๖ ชั่วโมง

๕. เมื่อการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ เสร็จสิ้นลง ให้ประธานฯ เชิญให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมฟังออกจากห้องสอบ และดำเนินการให้คณะกรรมการสอบประชุมตกลงสรุปผลการประเมินโดยทันที ตามแบบรายงานผลการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ (พย.ม./พย.ด ๒) หรือตามแบบรายงานผลการสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ (มช. ๖ บว.) ของบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย การประเมินคุณภาพของรายงานและการประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษาโดยการสอบปากเปล่า ภายหลังสรุปผลการสอบเสร็จสิ้น ให้ประธานฯ และคณะกรรมการทุกคนลงนามรับรองผลการสอบ

๖. ประธานฯ แจ้งผลการสอบให้นักศึกษารับทราบ และลงนามรับทราบผลการสอบในแบบรายงานผลการสอบ

๗. ภายหลังการสอบ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กำกับ/ติดตามให้นักศึกษาดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบ และดำเนินการตามขั้นตอนแล้วแต่กรณี ดังนี้

๗.๑ ภายหลังการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบ และจัดทำทศัตยย่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ (พย.ม./พย.ด.๕) เสนอเพื่อให้คณะกรรมการสอบพิจารณาและลงนามให้ความเห็นชอบ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน มิฉะนั้นจะถือว่าการสอบเป็นโมฆะ จากนั้นจึงรวบรวมเอกสารส่งที่หน่วยบริการการศึกษา เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะฯ และบัณฑิตวิทยาลัยให้รับทราบตามลำดับ

๗.๒ ภายหลังการสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ ให้นักศึกษาปรับแก้ไขบทคัดย่อและรายงานให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักเสนอแนะของคณะกรรมการสอบ เสนอเพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณาและลงนามให้ความเห็นชอบ และดำเนินการในการจัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ตามกำหนดในประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกันและให้ถือปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา คุณาวิทีกุล)

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาถูกต้อง

(นางศุจิภา ภูมิโคกรักษ์)

นักวิชาการศึกษานำนาฏการพิเศษ

หัวหน้างานบริการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

ตารางที่ ๑: สาระประเด็นหลักที่ควรพิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสอบโครงร่าง
วิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์/การสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ประเด็นพิจารณา	มี	ไม่มี	ข้อเสนอแนะ
๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา			
๑.๑ ปัญหาที่วิจัยมีความสำคัญต่อการพยาบาล โดยคำตอบของงานวิจัยต้องเอื้อต่อการต่อยอดองค์ความรู้ (body of knowledge) ทางการศึกษา หรือช่วยปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล			
๑.๒ แสดงให้เห็นถึงขนาดของปัญหา เช่น มีรายงานสถิติของปัญหาในระดับบุคคล องค์กร ท้องถิ่น ประเทศ หรือโลก			
๑.๓ แสดงถึงความเป็นไปได้ในการวิจัย			
๑.๔ แสดงถึงขอบเขตขององค์ความรู้ของเรื่องที่จะศึกษา โดยมีการสรุปประเด็นการทบทวนวรรณกรรมในเรื่องที่จะศึกษา			
๑.๕ ระบุช่องว่างขององค์ความรู้ (gap of knowledge) อย่างชัดเจน			
๒. วัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย/ สมมุติฐาน			
๒.๑ มีความชัดเจน และมีความสอดคล้องกันระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามการวิจัยและ สมมุติฐาน			
๓. นิยามศัพท์			
๓.๑ นิยามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอย่างครบถ้วน			
๓.๒ Operational definition ที่ชัดเจนคือมีทั้งความหมายและวิธีการวัดตัวแปรนั้นๆ			
๔. การทบทวนวรรณกรรม			
๔.๑ แสดงถึงความรู้ที่เป็นปัจจุบันของเรื่องที่ศึกษา			
๔.๒ เนื้อหาสาระครอบคลุมทั้งแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้อง			
๔.๓ เนื้อหาสาระสะท้อนถึงการทบทวนความรู้อย่างละเอียดลึกซึ้ง และมีการวิเคราะห์ความรู้อย่างดี			
๕. กรอบแนวคิด			
๕.๑ ระบุ ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในงานวิจัยอย่างชัดเจน			
๕.๒ แสดงความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับตัวแปรที่จะศึกษาอย่างชัดเจน โดยอธิบายกลไกของการเกิดผลวิจัยบนพื้นฐานของทฤษฎีที่เลือกใช้			
๖. ระเบียบวิธีวิจัย: ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ			
๖.๑ การออกแบบวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ: เช่น RCT หรือ quasi-experimental design หรือ การวิเคราะห์สถานการณ์ ที่เหมาะสมกับคำถามการวิจัย การวิจัยเชิงคุณภาพ: ออกแบบวิจัยได้ถูกต้อง เหมาะสม			
๖.๒ ประชากรมีความชัดเจนของการกำหนดประชากร			
๖.๓ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณ: มีเกณฑ์ในการเลือก/ สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ชัดเจน และเหมาะสม			

ประเด็นพิจารณา	มี	ไม่มี	ข้อเสนอแนะ
การวิจัยเชิงคุณภาพ: เสนอวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ซึ่งทำให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจนที่สุด เช่น เลือกตัวอย่างที่เป็นตัวแทน (Typical Cases) เลือกตัวอย่างที่หลากหลาย (Maximum Variation Sampling) การเลือกตัวอย่างที่ชัดเจน (Extremely Cases) เลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) เลือกตัวอย่างเฉพาะที่ให้ประเด็นสำคัญ (Key Informant)			
๖.๔ การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการที่เหมาะสม การวิจัยเชิงปริมาณ: ใช้ power analysis ฯลฯ การวิจัยเชิงคุณภาพ: มีการระบุจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แสดงถึงความอิ่มตัวของข้อมูล			
๖.๕ เครื่องมือวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ: มีความชัดเจนของการกำหนดเครื่องมือวิจัยที่ใช้ -อธิบายลักษณะของเครื่องมือและการแปลผล -อธิบายการหา validity และ reliability อย่างถูกต้อง การวิจัยเชิงคุณภาพ: กำหนดวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)			
๖.๖ ระบุการพิทักษ์สิทธิอย่างถูกต้องครบถ้วน			
๖.๗ ระบุขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการวิจัย (ถ้ามี) อย่างถูกต้องครบถ้วน			
๖.๘ สถิติที่ใช้ การวิจัยเชิงปริมาณ: ระบุสถิติที่ใช้ ได้ถูกต้อง และเรียงลำดับตามขั้นตอนที่จะใช้ การวิจัยเชิงคุณภาพ:			
๗. การนำเสนอผลการวิจัย			
๗.๑ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย/ สมมุติฐานที่ตั้งไว้			
๗.๒ รูปแบบการนำเสนอเป็นลำดับ มีความเหมาะสมชัดเจน (เช่นการนำเสนอในรูปแบบตาราง กราฟแท่ง หรือกราฟวงกลม เหมาะสม) และมีความถูกต้อง (เช่น ค่าตัวเลขต่างๆ ในตารางและการอ่านผลตรงกัน)			
๘. การอภิปรายผล			
๘.๑ นำเสนอประเด็นอภิปรายได้ชัดเจน โดยแสดงเหตุผล และอ้างอิงกรอบแนวคิดของการวิจัย			
๘.๒ มี evidence support ผลการวิจัยที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมา			
๙. บทสรุปการวิจัยมีความชัดเจน กระชับและครบถ้วน			
๑๐. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้			
๑๐.๑ เป็นข้อเสนอแนะที่อิงผลการวิจัยที่ได้จริง ไม่เกินกว่าผลการวิจัยที่ได้			

ประเด็นพิจารณา	มี	ไม่มี	ข้อเสนอแนะ
๑๑. เอกสารอ้างอิง			
๑๑.๑ ใช้เอกสารที่เหมาะสมและเป็นปัจจุบัน			
๑๑.๒ เอกสารอ้างอิงครบถ้วน			
๑๑.๓ การเขียนอ้างอิงถูกต้องตามหลักกาที่กำหนด			